

Krátce poté, co zákon č. 372/2011 Sb. vstoupil v účinnost, začaly se objevovat podobné dokumenty, o kterých si školy a podobná zařízení slibovaly, a zřejmě i slibují, že jim umožní udělení souhlasu za jim svěřené dítě, aniž by museli v danou chvíli kontaktovat rodiče, či celou situaci jinak komplikovat. Lze to považovat za důsledek „hysterie“, která se ve společnosti zvedla poté, co začalo stoupat povědomí o nové úpravě problematiky informovaného souhlasu v případě dětského pacienta. Na takovýto dopředu, tedy blanketně udělený informovaný souhlas však není možno nahlížet jako na platný, a to ani, pokud by jej oba rodiče s dobrou vírou podepsali a nechali podpisy úředně ověřit. Stojí za tím prostý důvod, a sice dle § 31 zákona č. 372/2011 Sb. je nutné před udělením informovaného souhlasu pacienta podrobně poučit o jeho nemoci (úrazu), léčbě, alternativách, následcích apod. V případě že se jedná o pacienta nezletilého, poučit i jeho rodiče, kteří za potomka souhlas udělují. Není v zákoně nijak stanoveno, že by se mohlo jednat o zástupce smluvní, naopak zákon hovoří pouze o zástupcích zákonných. K takovému poučení může dojít pouze poté, co nemoc již propukla nebo se pacient již zranil, jelikož se informace opírají o faktický stav, a nemohou postačit pouze informace hypotetické. Výše uvedeným dokumentem jsou rodiče pouze žádáni, aby bez jakéhokoliv poučení či vůbec důvodu pro to, aby byl souhlas udělen, delegovali právo udělit informovaný souhlas na úplně cizí osoby, což zákon neumožňuje.